

4. uskrsna nedjelja B

*Isus je onaj kamen koji postade kamen zaglavni.
I nema ni u kome drugom spasenja. (Usp. Dj 4,11.12)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 4,8-12

U one dane: Reče Petar, pun Duha Svetoga: "Glavari narodni i starješine! Zar mi danas odgovaramo zbog dobra djela učinjena bolesnom čovjeku? Po kome je ovaj spašen? Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav! On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti."

Drugo čitanje

1. Ivanova 3,1-2

Predragi! Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest.

Evandjelje

Ivan 10,11-18

U ono vrijeme: Reče Isus: "Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik

je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ga ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga."

Za razmišljanje

Kad Isus tvrdi da je on istiniti, jedini pastir, njegove riječi ne sadrže u sebi ništa idilično ili romantično. Naprotiv, radi se o enormnom zahtjevu i brizantnom političkom barutu. U starini su kraljevi i vođe naroda bili nazivani pastirima. U židovskim je spisima naziv "pastir" bio upotrebljavan i za Boga. Bog se uvijek nanovo prema ljudima objavljuje kao pastir, kao onaj koji je tu za svakoga. U toj je slici sadržano i hebrejsko ime za Boga (Jahve = ja sam onaj koji je za vas tu). Tamo gdje nastaju potrebe, pastir biva doživljen kao spasitelj, kao onaj koji je spreman biti tu za one koji trpe, za njih raditi, živjeti, trpjeti pa čak i umrijeti. Kad se Isus nazivlje takvim pastirom i time se postavlja ravnim Bogu, to za pobožne farizeje i zakonodavce predstavlja skandal jednak huljenju Boga. Ali to ih i podsjeća na to da su oni u svojoj zadaći kao pastiri prema narodu zakazali. U najboljem slučaju može ih se nazvati najamnicima, ali ne pastirima s punom odgovornošću i naklonjenošću svojim ovcama.

Ono što vrijedi za Isusa i što je rečeno o njegovu pastirstvu, vrijedi u prenesenom smislu i za svakoga od nas. Svi smo mi pozvani da budemo pastiri za naše sestre i braću, jer samo tako ćemo od ljudi biti prepoznati kao djeca Božja, što i jesmo. U tom se smislu jako dobro uklapa i današnje drugo čitanje: ako smo "djeca Božja" tj. "isti kao i on", "njegova slika", onda to znači da njegova pastirska služba vrijedi i za nas. Isus kao jedan od nas nam pokazuje da biti pastir nije nešto utopijsko, neprimjereno, nego da je to božanski zahtjev kako bismo opravdali svoje kršćanstvo.

Utopijski i neprimjereno jest prije to kad mi kršćani vjerujemo da smo već dovoljno učinili. Onda si moramo kritički postaviti pitanja koja će nam pomoći ponovno se vratiti u stvarnost: Je li nam kao pastirima uspjelo dati primjereni prilog u otvorenosti prema drugim ljudima za ponovno sjedinjenje podijeljenih kršćanskih Crkava? Jesmo li se potrudili pomoći u mijenjanju nepravednih ekonomskih struktura, kako bi se dobra ovoga svijeta mogla među bogatima i siromašnima pravilno raspodijeliti? Jesmo li dali svoj udio u učinkovitom podupiranju razoružavanja, mira i ekoloških nastojanja? Ili naše djelovanje nalikuje ponašanju vukova, koji bez obzira na gubitke, na svakom području života iskorištavaju čovjeka i okolinu? Mi bismo trebali ostati skromni, priznati svoje neuspjehe i moliti Boga da nam pomogne u Isusovom imenu ustati i krenuti putem svojega pastoralnog (= kao pastir) poziva.